

טורי שמואל פריליך

173135

בן סלה יצחק

נולד ב - 19.12.1927

שרת בגזרה כנרת

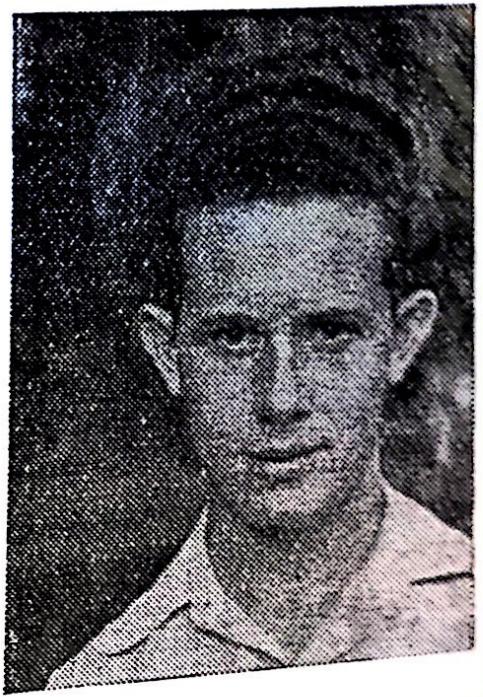
נפל ב - ו' אייר תשמ"ח (15.5.1948)

בקרבת שער הגולן.

פריליך שמואל

בן יצחק וסלת. נולד ב-19.12.1927 בויאזום אשר בפולין. למד בבית-ספר פולני והצטיין בלימודיו. רחוק היה אז מכל חינוך יהוד-ציוני. במלחמת-העולם בא אסון הכללי גם על משפחתו. הווידקים גערכו מביתם באחת האקציותות ועקבותיהם אבדו. האחים התפזרו ברוסיה. הועסק בעבודת-فرد במחנה עבודה-כפיה, אך אףיו לא נשבר כי אם חושל, ונעשה ציוני. ביום השחרור מבוכנואלד הצטרף אל התנועה הציונית החלוצית. היה חייט לפי מקצועו. עבד בהברשה, העפיל עם מעפילי "לטרון", הוחזק שבעה חדשים במעצר כפריסן והצטרף עם בני עלייתו, בשנת 1947, לקיבוץ אפיקים.

לא הייתה לו שהות רבה להתרעות בקרקע המולדת ובחיה החברה החדשה. המלחמה התקרבה לשערי עמק הירדן והוא עט חבריו הרוזעקו לעורת המשקם הנתקפים. מעמדת-שמירה על מכון המים של שער-הגולן נסגו הוא וחבריו מפני התקפת משוריינים סוריים עד לשער המשקם, שם נפל מפגיעת כדור צלת ביום 15.5.1948, עם הכרזת המדינה. הובא למנוחת-עולםם בבית-הקבורות בשער-הגולן.

חיל בתש"ח

קינלאַד אַכְלָמִיד
הַמֵּסִינֶה פִּיכְאִי וְאַלְ
וְאַלְ
בְּפִזְקָה נְסִיךְ
הַמְּרַכְּדָה פִּי מְנִין
אַזְלָגִיד
לְפָרוֹדָה
לְאַלְקָדִיד...

באמון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרובות של החטיבה"; עשרות אתרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה חללים; הם עדות נאמנה ומחייבת למסורת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, ובין וטובים מבין ולבוט יוצאי החטיבה, הוויטרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שירותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שירותם הייתה ב"אמון ובשגרה". לאלו שבسبب שניתי קבוע היו "עלים לכו" "יודים לאמון", יוצאים ל"יגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא וטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חידרה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שירותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין מה שרתנו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמות לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש ליטאנו או של"ג במלחמות לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתקבות ובשםן געוגעים על אותם הימים; על סיור-בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמאבר, על נוט-הלייה ושגרת המוצב... ויעלו על לס את החברות והאהוה, ותחוות ההשתיכות והגאות, בפלוגה, בגדור, בଘיטה!

הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאהל" והشمירות, המתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הפקחות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עmons עם כל הזכרונות את ה"קיובק" הפ"ל והתד"ל, ש-ק-שינה מדים ודרגות, אפוד- מגן, شب-שב, קסדה ואינ-ספורחווות... על בן ראיו בספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמצ, וחזרו וטובים, מריצת-ليلלה, ממש מעטו, מעשוות אימוניות; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד-UMBוצר, בשטח בניו, במדבר ובהר... אימון בגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שרין, תותחים או עם הנדסה... מעבר שדות-מקושים ולהימה בתעלות, לחימה בצוות-קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגוריקל, מימה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פואצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישני, "עווז", "סטון" צ'בי", "אפ-אן" ו"גלאיל", עם מגל"ד, ומק"ב, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאות את ה"כומת החומה"...

להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסירות ב"עורב" בפלוגת-הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסאני, ש.ג. או קשור, להפעיל אלמ"ח מתחכם ולעשות "עבדות וס"ר"... להיות בגולי פרושו לרוין כמו מטורף, עם חגור- מלא וכובע פלאה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" /או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולי פרושו גם לעמוד דום "כמו חיל", כמו קצין כמו לווחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר המפקד, ובמסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הCOMMAND, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר- סיום של תקופת האימוניות, וטקס וCKER שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אמון ושיגרה"...

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון וריב-פינים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותן הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחביה הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשים בחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי נחל ולומח". ראיו לציון, כיימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירותו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרבויות. כבר במלחמת העצמאות הייתה החטיבה גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות.

בסיכון המבוא שכותב נחום גולן בספר "אלון ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמושורי העמקים, ובמרחב הנגב הרחבנו אופקים - התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוحد, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן הייתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכי שינקה בגושי התנחלות אלו. צינו אותה תוכנותיו של עובדי האדמה ויושב-הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

לקראת חסילשח

ה-15 במאי קרב. משמעתו של האריך זה לבינו היה — משלמות קרבת קשות למלחה מכוחנו. בין רוכשי הגולן הולך ומתרכז הצבא הסורי לארת פלישת. דרומה מה מתרבים כוחות הלגיון ואבא עיראקי — לקחמה כבר השנו בקרבת הקודם על המטה וקובצת גשר, ויש להניחו למלמדנו. קורהאגנה הטעבי של העמק הוא ברכסים, והם בידי האיבר. הירמוך ניתן למעבר בכמה מקומות. המשור כולל פಥוח ופרוץ, לא היה לנו עד כה, כל מגע עם צבא סדר, פרט לניסיונה בגשתה, ורבה הייתה, על כן, המתוחות. חיזן מדגה עיקרית זו — הריו גם ערך החווית לא היה מובהך. לא קsha לשער פריצה מכיוון הריו נזרת, על מנת להתקוף עם הפלשים לשתתי זרועות-מלחחים חונקתו. המרחק איננו גדול ביחסו, והישוב דليل. מספר מבצעים, שנערכו לפני ה-15 במאי, כדי למנע או להפחית את הסכנה שמעוררת, היו הטיהורים בגליל החחתון וכיבוש צמה, בעקבות הירדן עצמו געו פועלות המניעה העיקרית ע"י התחבינות. כך, ב-15 במאי, הופצץ בכמה מקומות הכבש הירד מרכס הגולן לאלה-חמתה, אלא ממש תוקן בפייש זה, ואיאפשר היה לחבלו שנית מפת האבטחה. בן הונחו מוקשים במכוורת הירמן ושפַן הירדן לבנות.

מכיוונים שונים הייתה הפלישה עלולה להתחיל. שוערו ארבעה ציר פלישה עיקריים. שלפיהם תוכננה ההגנה: 1) משפט הירדן לעבר טבחה ובקעת גנור, 2) מכיוון ואדי אל-חמתה, — ע"י הצבא הסורי. 3) מנהרים אל גשר, במוגמת עיקוף וכיתור ישובי העמק ממערב. 4) מסביבת קו צינור הנפט לעבר בית יוסוף והמשור דרומה, — ע"י הלגיון והצבא העיראקי.

ונוכחות הסכנה היה צורך לארגן את כל כוח האדם, לרבות אנשי היישובים, לחלוקת תפkidim מתחילה. מטה הנהפה שיטpel באזרום, העומד תחת פקודה גדור ברק. הגדור פנה לעוד הגוש בדרישה להעמיד 100 אנשים על נשק מתחן היישובים. גיטוז זה, לא פקדה מן המוסדות העליוניים, נתקל בקשימ. שנבעו מאידיעות השיטות של התגובה שיט לנוקוט, וכן Mai הערכה מסוימת של המצב העולם להתקפתה. כל העבודות נפסקו בעמק, וכל האנשים עסכו בהתקבצותם, בחיפויות ובמקלטים. ועוד הגוש שיטpel בארגון קור-רביצוריים החיצוני, שיתבסס על הביצורים והתקעה האנטיטנקטית מיימי הבריטים שבשביבות צמה — סמרה, ווישלם לעבר נהרים. לביצוע עבדות אלה ביקש הוגד אנסים מון החוץ, ומשומ-ימה לא השיגום. ואלו אנשי היישובים לא הוועסקו בכך. קצב הטיפול בעניינים לא הלק את מהירות התפשטותם של המאורעות. ב-10 במאי העומדו לרשות הגדור 100 האנשים המבוקשים על ציודם, כדי להוות כוח נידי באיזו.

נקודות-טורטה בהגנת העמק היה נהרים. ישב זה היה וכיוון של חבורת החשמל בשטח העבר-ירדן, במחנה חיל-הספר חנתה יחידה של הלגיון ושם רהה על כל מבואות האזור. סיקור התגנה בעמק-הירדן לא יכול היה להכנן ולקבוע לגבי נהרים, באותה השיטה שיטpel באזרום אחרים, לאחר שחברת תעסמל לא החשיבה דבר זה וסמכה על יחסיה וקשרי ההון הכריטי עם عبدالלה, כמה ביצועים וכשלו בעיטה. את עניינה באoor סידרה באמצעות מוסדות היישוב العليוניים. בוחנה זו החזקה עד לרוגעים האחרוניים, כשהשעה כבר היה מאוחרת מלהשעות משחו מכריע להצלחת המפעל. ב-14 במאי נכבשה נהרים ע"י הלגיון, אנטיה נלקחו בשבי, השכונה נהרסה, והותנה נפגעה. עם זאת יצינו מאנשי החגנה" במקומות. שבחך כל ההגבלהות שהו, עשו ככל יכולתם. גם הצליחו להعبر חלק מן הנשק לגשר, בטרם יטול בידי הלגיוניים.

בעיות מוסכנות נוספות היו בקשר ובעינגב. גשר הירה לשער שלושת העמקים, עמק-הירדן מצפון, עמק בית-ישאן מדרום ועמק חרוד, ממעברו הטעבי של ואדי בירה, ליד רמת-יכוכבא. כפר זה חולש על כל העמק ומכביח את המעבר לפנים הארץ. במידת מה והופחה הסכנה ע"י כיבוש רמת-יכוכבא ע"י אנשי "גדעון" בליל 16 למאי.

יעזינג הירה מבודדת. התחכורה אליה עברה דרך ים כנרת. קשיים אלה יצרו בעיות חריפות, חסר היה נשך גט. וחומר נפץ, בדור היה. שאויב ינסה להכנעה במצור ולהחישה ע"י הפגנות. השארנו, לכל מקרה, בעזינג מחלוקת, שתשתמש רודת להגנת הנזרת

גוזד-ברק" נועד להגנה ועד הוא רחיק מתקן מלא. הוועמדו לרשותו תגבורות ניסיונות. היחידות הוצבו במקומות הבאים: מחלקה במשטרת גשר, 2 מחלקות באשדות-יעקב להגנת קו גשר-מסדה, פלוגת חיים לא מלאה של הנפה הוצאה בצמחי ובמשטרה, 2 מחלקות במצב חנן בטבריה, להגנת בקעת גנוסר, או לכל אשר תקרהינה, מחלקה וחצי בגליל התיכון. מצב הנשק והתחמושת לא היה מוחדר ביותר. היו דלים למדי. הנשק הכבד והבט. כלל: 3 מכוניות-יריה, 3 מרגמות "3" ו-4 תותחים 20 מ"מ וכמות מוגבלת של תחמושת (מחוז, כMOVE, לשיק המטייע והקל במשקים). יום קודם הפלישה, נשלחה ע"י מטה החטיבת גוזר מאנשי "דרור", אשר שולבו במערכות ההגנה ובחלקים שמשו לזרובה. בלילה האחרון מישׁו החבלנים את המעابرות. כמות המוקטים שעמדה לרשותם, נס היא הייתה מוגבלת ביחס לנוכחות הארכרים הדוחפים. לעוזרם הגיע קודס החבלנים החטיבתי, שמייקש את סיבות טבחה. ב-14 במאי ירדו החבלנים לגור, כדי להכין את פיצוץ הגשרים על הירדן. הם ניסו לפרק את הסידורים הבריטיים, שנעו בגדדים בזמנם המלחמה העולמית. — לאחר עבודה קשה ומיגעת נמצאו ההורם, אך הם סתומים היו בביטחון. עבודה זו נעשתה ביום, הרוך התהשבות בתוצאות שקוימו ע"י הלגיון. פיצוץ הגשרים תוכנן על יסוד הנהלה הפשית מעל. אור ל-15 במאי הגיע פקודה בהולה מן החטיבה לפוצץ את הגשרים תוך חצי שעה. אותה שעה נראה טור של מכוניות מტקרב משוני, כשורותיו מגולים, לעבר הגבול. החבלנים פוצצו את שני גשרי הכביש, ולא ארכה השעה וגם גשר הרכבת פוצץ. הדרך לנישר נהסמה ממש סמדו לחטמו של הלגיוןרים.

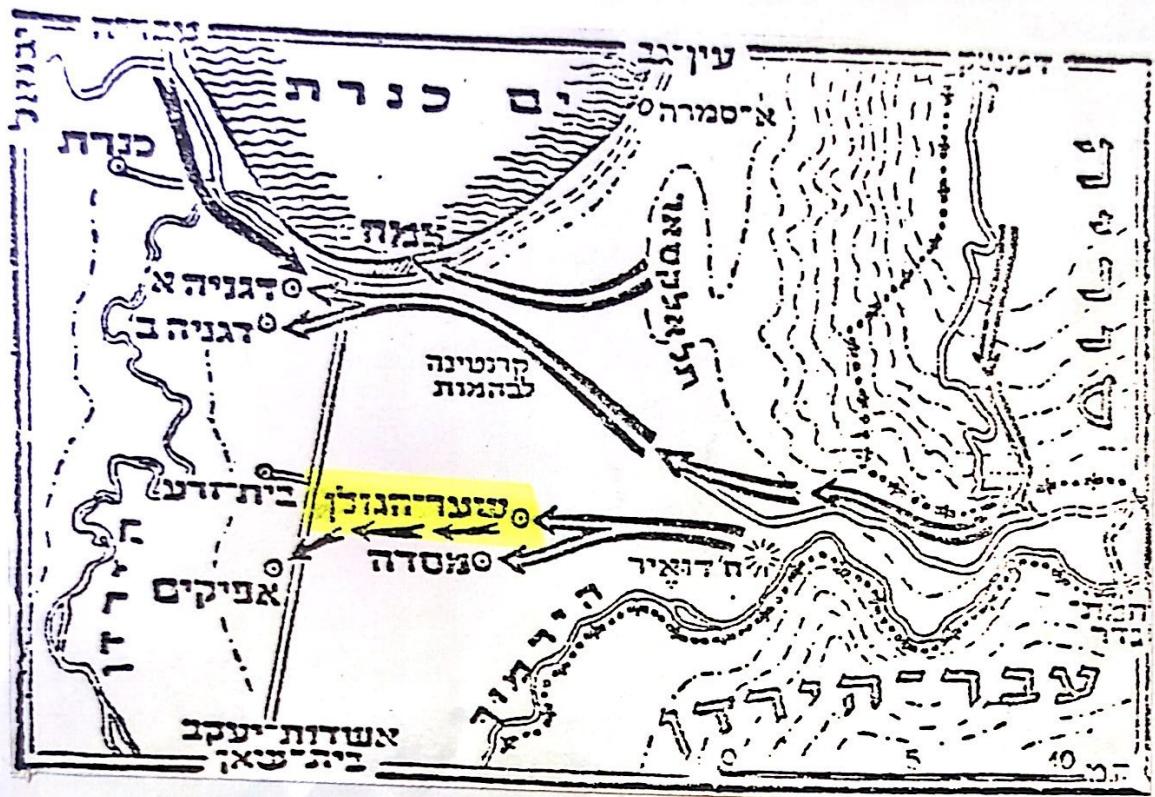
ביבליות היין בימי ניאו בונדיינית מוארות בסוג ביבריאניארי למשך רבעת המאה.
בשנה 1010, פיטו הדריס במלצת הוותוק וברשות של עזרא בדעתם תבקר והמשיך
אריזוניות והביאה את ירמי הצעק, ואנתרופוס הולא מופיע אמצעם אמצעם ובסוד
כגון פלורה מדרית הולא לזרת בזילאי-אל-אברה, שבסוף עד דינאסטיה מאסלאם מתקופת
רבאטים וקיסרי, בדרכו הרטהוות והבריות, לביר בזת הולא פלורה קיסריה והבריות
הארונות הדרת הדרי, צבואה בקבריאת צבאה אמ' פקעה אמ' ואנתרופוס הולא מופיע
הדרת הדרי בזבז הדרי, והוא אלה ורג'ים קרייסים בזבז, הדרת הדרי, צבואה בזבז
בביבליה, ובמהלך פין, ובכען 20 ריג' גוריה לזרת הדריאת פין בז' גוריה הדריאת
טבבבב בזבז ובקבינה, צו הפלזום צבאל לפקט אמ' בביבליה קבריאת, ימ' בז' גוריה מ' גוריה
בדריה זהא נבאת בזבז, בביבליה — נבאת פלזום אמ' בז' גוריה מ' גוריה.

סקלהה אמ' בזבז הפלזום צבאל, ובלזום צבאל סולו.
בז' גוריה צבאל הדריאת בביבליה זו' תבנה ורביה אמ' בביבליה צבאל
צב' זבז בז' גוריה אל עץ אה, הצעק כי 3 מלקלות של צבאל הדריאת אמ' פלזום
מל' בביבליה הצעק הדריאת הדריאת הולא לזרת אמ' הדריאת הדריאת, בז' גוריה
ז'ם הדריאת לזר' צבאה נגה פלזום מדרית אדרת, בז' גוריה הדריאת, בז' גוריה
ז'ם צב' הדריאת צבאה כל צריזלן ופצעה לער' פין גוריה צבאל הדריאת, צריזלן
צבאה קדריאת להגנו צו הפלזום, העזה הדריאת צבאל, כל אסלה גוריה, בז' גוריה,
הדריאת הדריאת גוריה ובטיש להקלות לטרזאלן, לפטום טבבב בזבז הדריאת של צבאל
ז'ם ותדרים אט' צהפיין להגנו בעז בז' גוריה. וזה אט' אט' הצעק גוריה עדרה הדריאת
אם' כל הדר' הדריאת לאדר צבאנין צבאה כל' ריב' אט' אט' — נגנו אט' אט' זבז זבז.

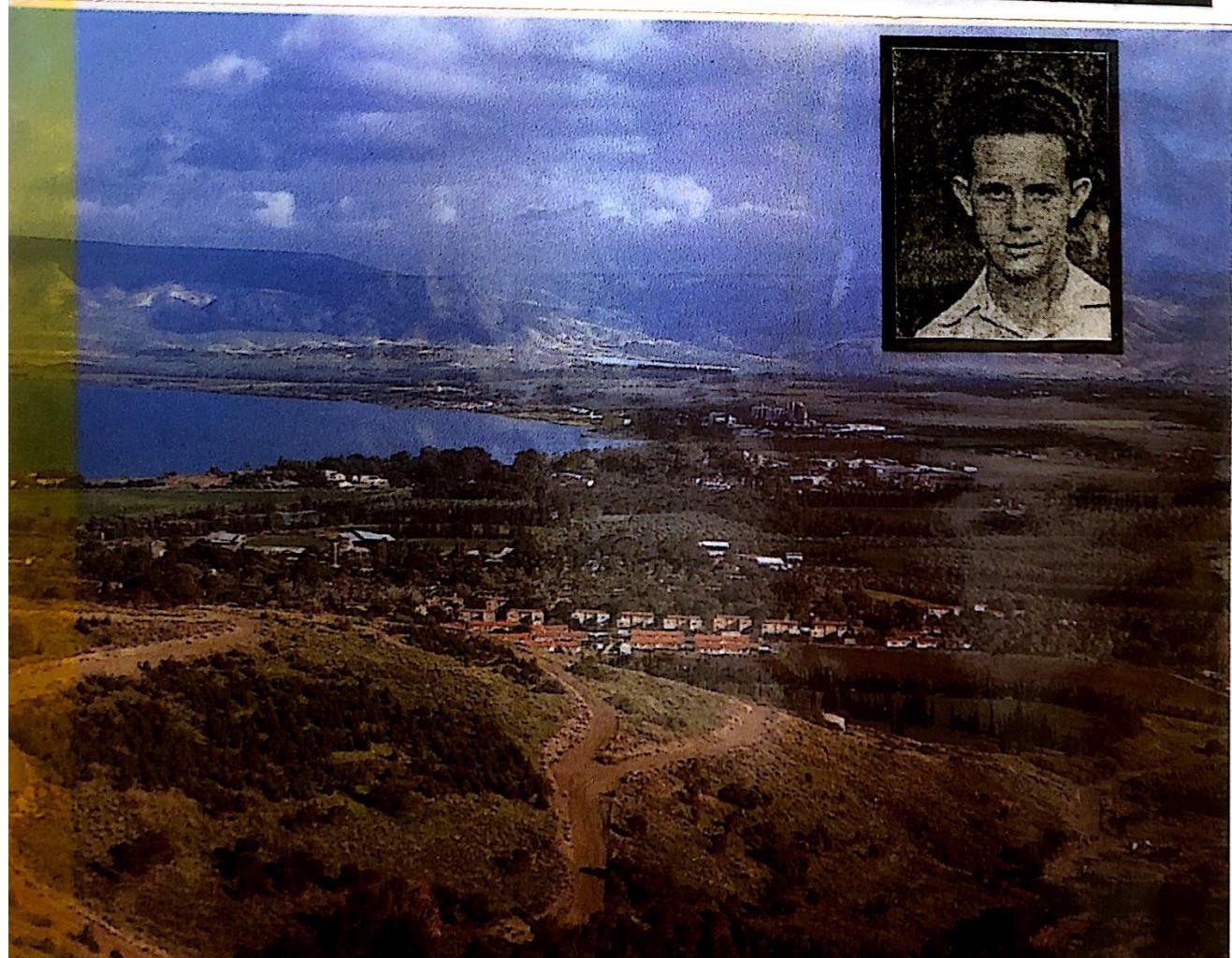
מייבת צו הפלזום לא נינו הדרים לתקוף בזבז זה
ברט להגנו הדריאת צריזלן בביבליה הדריאת הצעק צריזלן צבאל צו
ביבליה כיבסיחם זבז זבז ותדרים. צו נמוץ בז' גוריה יומ' הדריאת צבאל
מצקי הצעק, אדרת צ' צבאה לזרת גוריה אט' אט' אט' אט' צבאל צבאל
ואבושים הדריאו בז' גוריה הדריאת אם' כי בז' גוריה לא מסעך מהדר נל'ם הדריאת וטבב
ז'ם, נחבי' צבאות, ואלו ואבושים הדריאנו בעז' טבב' מדר' הדריאת, אט' הצעק גוריה להגנו
טבבבים בז' גוריה גוריה צבאל להעלה ואנטירטיקות פין, בז' גוריה נעד' תברקיה הדריאת
של סיירות כל פנ' הדריאת, שטחטו אט' אל הדר' צו' להגביר את פלורות האט' וטבב
את הדריאת.

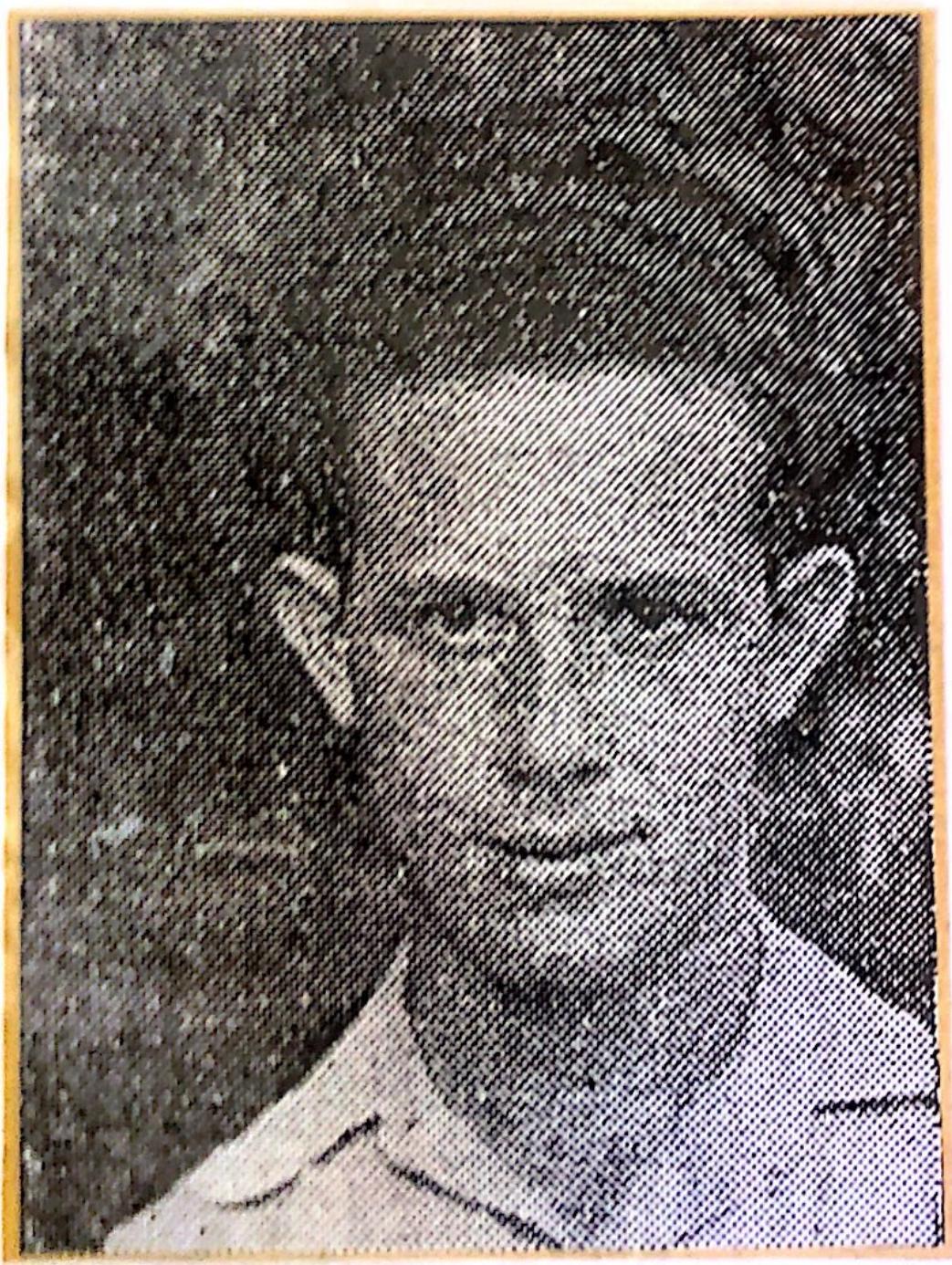
לפחר נינו הדרים לשוב ולתקוף בז' גוריה צריזלן, אט' סבירות
הדר' הדריאת בז' גוריה הדריאת הדריאת הדריאת הדריאת הדריאת, אט' סבירות
הען להדריאת מהמת השוב ואט' של הדריאת אם' כי ז' הדריאת הדריאת הדריאת, אט'
צבואה של גנות הדריאת שפעה לרשומם, (ז'ג' אט' גז'ק, צ' צבאל הדריאת הדריאת
הדריאת כל הדריאת הדריאת כל הדריאת הדריאת, צו' צבאו שבז' שחלימה עתה חי' כל חיל
פתחות מ-50 כדורים) הדריאת הדריאת, שהצבי בעפוזה לא-אט' מדר' צו' צו' צו' צו' צו'
בכל אט' לבלימת הדריאת שבירת הדריאת עוזה אט' רוח הדריאת, אט' אט' לא הדריאת
את הדריאת, בז' גוריה נתקבלה וודעה מטבחה צ' ייחודה סורית, שניהם לעזרה אט' שט'

הירדן, עליה על שדות מוקשים ונסוגה, לאחר שנפנגו מטה כמה חילים, ובנייהם קזין
סורי' גבהת, במסגרת התהטיות רוכבו מבוגרות העמק ועל' באזורות כבושים לדס פוריה'
אלומות והוו באורות גלויות, להגביר כל הדרים הששות בעז' הנגדות מניעות, צו'
רוכבו הטרקוטרים, שיקומו רעש בדמיו' לטנקים.
היום שלאחר כך היה שקט במידה יחסית, ברט לתמזרני-שורדים קל'ם, הדריאת
מתמידות והפצצות מן האוויר. אך היה זה השקט שלפני סעודות היה' הא' — ה' 18 נסאו,

מקום נפילתו של שמואל

...עם חלוף התדעה הראשונה הוברר לאנשי שער-הגולן, שהם מופגעים בשלושה כיוונים: א. מותותחים המוצבים על הרכס המזרחי; ב. מצוות של ארבע מרגמות שמעל תל-אל-קאסר; ג. מצוות אחר שבטל-א-זווור. בעוד ההרעשה הולכת וגוברת, נונגה מתוך ואדי אל-חנהה מיספר רב של טנקים ומכוניות משוריינות, שגחו והחלו מתקדים לעבר המשק, בהתקרטם לשלווה עבריים: אחד לכיוון המים הקיצוני, אחד לתל אל-קאסר והיתר לתוך מטע הבנות שמצפון למשק כשם-אחות בנקבות הייערכות השונות, ממתין חיל רגליים רב מצויד כהלה והמחכה לאוות.

בתוך המשק עמדו שמוני לוחמים, שם אנשי עבודה בדרגות אימון בלתי מספקת והנסק שלרשותם אינו אלא שני מקלים קליט, אחד ביןוני, ארבעים רובים וכתריסר סטנים. הביצורים היג קלושים ובלתי-מתאימים, שדות ומוקומות-טורפה בלי מיקוש כלשהו והעמדות סטנדארטיות שאינן עשוות לעמוד במהלומות ארטילריה. מיקלט אחד מוכן והשני חفور, אך עדין בלתי-מכסה. למיקלט המוכן מכינים את כל מאה ושלשים הילדים, הנעור הצער והנשיות שאינן משתתפות בפועל בהגנה. בנצח כזה מקבלת שער-הגולן את פני הפולש העולה אליה.

מכוון המים הקיצוני שהייתה את העמלה הקיצונית, נמצא בשטח מישורי מרוחק ומכוחץ מכל שרשרת הנגן והחציקו בו שמונה מגינים שנשקלם והזגו והטנו. והוא נושא ערך וחשיבות יתיר. תחתיו יתיר ביהור עיר וחול תולט אותו מעפלה פונתונית. פירצון אחריו פירצון ניבעת. העמלה נושא פלא והוא יתיר יתיר. פלא יתיר. תולט. תולט תולט. גודל נס חפיזו שמייט מטהו להגעה למשק, כשאותו מזעם שצוע. בשדה גונרו שש גוויות ...

* מה שכתב עוזי מלן בעיתון "הארץ" ב-1948

"ה' נתן,

וה' לך —

יהי שם ה' מברך."

(איוב, א' כ"א)

איפה ישנים עוד אנשים
כמו האיש והוא
אשר היה כערבות הבוכיות.

למרגלות ההר נולד,
לייד הנחל,
בחורף שר בין ערבות בוכיות.
בקיץ בין אורות בצעי המים
לחומו שליח על פני הנחל לדגה
מקני הסוף כרת לו עפיפון.
וכשהיה לאיש,
מגבולי הערבות הבוכיות נתה סוכה
מאבן המבצר האפורה בנה לו בית
על מי הנחל, תחנה הקים,
זרע שדות,
שלחו אונו על פני הים באוניות סוחר
אך יש אשר יניח כליל מלאכתו
ויהיה פתאום לאיש אחר.

איפה ישנים עוד אנשים
כמו האיש והוא
אשר היה כערבות הבוכיות.

למרגלות ההר נולד,
לייד הנחל,
יודד פזור נפש על ההר או במכאים
ובנפלו בבוקר לא עבות אחד על אדמתו
יקנו לו אחזות עולם
לייד אמות המים השקוטות.

אייפה ישם עוד אנשים כמו האיש ההוא,
אשר היה כערבות הבוכיות.

וכמו מבצר עתיק היה בסוף הדרך.

